

[Lawaetz]

Går det for godt i det socialistiske Frankrig? Virksomhederne kan kort og godt ikke producere og indtjene det samme i f.eks. 35 timer som i 40 timer pr. uge. Det burde være let fatteligt. Jeg ved godt, at man vil komme med den sædvanlige snak om, at man kan ansætte flere folk, men også det koster penge, administration, forsikringer osv., og alligevel kører produktionsapparatet, maskinerne, kun 35 timer om ugen i stedet for 40. Vi kan lige så godt spare den diskussion, så længe vi fortsat øger vor gæld i stedet for at betale af på den. En dag vil den teknologiske udvikling medføre, at arbejdstiden sættes ned i alle civiliserede lande, også jeg tror på det. Så kan vi følge de andre lande til den tid, dersom vi da har fået bragt orden i økonomien, men lad de andre og stærkere lande komme først.

Indtil da må vi efter fremskridtspartiets opfattelse nøjes med at liberalisere adgangen til deltidsarbejde, men det vil man tilsyneladende ikke. Naturligvis kunne det skaffe nogle flere i arbejde, ligesom en gradvis aftrapning til pensionsalderen ville være en positiv ting. Det kunne man diskutere med rimelighed. Generel nedsættelse af arbejdstiden er i dag en håbløs idé, der ville bringe os videre mod den berømte afgrund. Ethvert realistisk tænkende menneske vil være enig med mig heri.

Vi må så leve med, at et antal venstredrejede politikere fortsat vil forsøge at bilde befolkningen ind, at kortere arbejdstid med hel eller delvis lønkomensation, længere barselorlov til mødre og helst også til de stakkels fædre samt fuldt betalt løn til uddannelse vil rette økonomien op og afskaffe arbejdsløsheden.

Hvad er i øvrigt arbejdsvenlig politik? Det er efter fremskridtspartiets mening ganske enkelt at skaffe arbejde. Det gør man efter vor opfattelse absolut ikke ved at arbejde mindre.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Ministeren var inde på, at de socialdemokratiske tanker ikke var nye. Heri er jeg enig. Men efter at have hørt om LOs modtagelse af ideen forbavses også CD over, at vi skal debattere det i dag. Blandt andet har Georg Poulsen offentligt udtalt, at hele spørgsmålet om arbejdstidsnedsættelse med eller uden

lønkomensation absolut må være et overenskomstsspørgsmål, som arbejdsmarkedets parter i forening bedst selv vil kunne klare.

Jeg er enig med hr. Svend Auken i, at arbejdsløsheden er et stort problem, og der er ting i det, men nok bør diskutere og se på. Så langt kan vi godt blive enige. Spørgsmålet for CD er, om det er det rigtige tidspunkt, nu, da vi prøver at få gang i produktionsapparatet for at skabe arbejdspladser, for i første omgang er det en fordyrelse for erhvervsvirksomhederne. Den offentlige sektor kan heller ikke bære det, fordi hele samfundsøkonomien er så anstrengt. CD kan da godt se, at vi på et eller andet tidspunkt sikkert bliver nødt til at dele og eventuelt nedsætte arbejdstiden, hvis vi skal opnå den beskæftigelsesgrad, vi gerne vil, men det må være et overenskomstanliggende, det må ind i overenskomstforhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter.

Det er igen et spørgsmål om, hvordan virksomhederne har indrettet hele produktionsapparatet, om det i det hele taget kan give nogen beskæftigelse. Problematikken i debatten må være, hvad det giver af beskæftigelse for de arbejdsløse, og hvordan man kan få flere i gang. Det må ikke blive sådan, at de, der arbejder, bare skal sætte tempoet op og ingen kommer i arbejde.

CD mener også, at spørgsmålet må ses i sammenhæng med hele den teknologiske udvikling, således at en planlægning kan ske i forbindelse hermed. Derfor må det køres langsomt ind. Det er ikke noget, man kan gøre fra det ene øjeblik til det andet. Virksomhederne skal have tid til at omstille sig.

I forbindelse med debatten er det i hvert fald væsentligt for mig at få sagt, at vi ikke må glemme de mindre virksomheder, for det er sværere for dem at indstille sig på en arbejdstidsnedsættelse end for de store virksomheder. Hvis man pludselig nedsætter arbejdstiden f.eks. med 6 timer, som vi har hørt i fjernsynet for nylig, kan man ikke ansætte én for de 6 timer. Det vil sige, at de små virksomheder får ekstra lønudgifter, og der kommer ikke en øget produktivitet, niveauet sænkes, og så er hensigten med nedsættelse af arbejdstiden, nemlig øget beskæftigelse, elimineret, i hvert fald på det område. De store virksomheder kan måske bedre klare det, hvis de får tid til en planlægning, men igen synes jeg, det må være et overens-